

Hillerød Lystfiskerforening

Nordsjællands store forening for lystfiskere

HLF's Historie

v/Peer Eliassen

Anden verdenskrig rasede. I året 1941 tog malermester Lapuchoff og autoforhandler Henning Nielsen "Tikanten" initiativ til oprettelse af Hillerød Lystfiskeri Forening. De fik nogle venlige skub fremad af Redaktør Poulsen Nordsjællands Venstreblad. Den stiftende generalforsamling blev afholdt den 25. august 1941 på Missionshotellet i Hillerød. Det blev begyndelsen for HLF med 27 medlemmer. Formand blev Chr. Herrig og kasserer Chr. Sørensen. Denne flok entusiaster indså, at skulle fiskevande bevares og benyttes på en gang, måtte der gøres noget. En ansøgning blev sendt til kgl. skovridder Rosen om leje af Gribsø. Det blev foreningens første fiskevand. Herefter arbejdede bestyrelsen på at erhverve så mange moser og småsøer der var i Hillerøds omegn. Borup Mose, Karlssøen og Tørkerissøen. Dengang havde man jo kun cyklen som transportmiddel, når man ville ud og fiske. Mange af de småsøer man havde glæde af dengang, kan ikke mere bruges som fiskevande.

Foreningen ville være sikker på, at de nye medlemmer var nogle man kendte. Derfor skulle nye medlemmer proponeres af to medlemmer af foreningen. Det der var kendetegnende for HLF var kammeratskab. Dette var med til at fastholde foreningens særpræg. Det var også med til, at det var en ære, at være medlem af bestyrelsen. Bestyrelsens arbejde var ikke kun lokalt. Lyst- og sportsfisker i hele landet, var begyndt at samle sig i et forbund, Danmarks Sportsfisker Forbund. Der var nok at tage fat på, især forureningen af vores fiskevande. Et samlet forbund, var meget mere handlekraftigt end den enkelte forening. Hillerød Lystfiskeri Forening viste hurtigt, at den var levedygtig. Tilgangen af nye medlemmer var stigende i et jævnt antal. Det krævede mere fiskevand. Slotssøen og Esrums Sø blev fiskevande for foreningens medlemmer. Både blev udlagt i Gribsø, Slotssøen og Esrums Sø. Så fat årene og ro.

1. maj 1963 blev jeg optaget som medlem af Hillerød Lystfiskerforening. Elvir Larsen var formand i foreningen. Pænt brev med oplysning om, at jeg skulle henvende mig til kasserer for at betale mit indskud og kontingent, Staunstrup Foto Hillerød. Her mødte jeg fru Staunstrup, som venligt spurgte, hvad hun kunne hjælpe med. Staunstrup kom med papirerne, jeg skulle skrive under flere steder, betale 25 kr. i indskud og 20 kr. for halvåret. Da alt var klaret, rakte Staunstrup hånden frem, velkommen i foreningen, nu er vi dus! Det var begyndelsen på en masse gode venskaber i foreningen. Elvir havde den indstilling, at første geddekonkurrence på Esrums Sø, skulle nye medlemmer være i hans båd. Dengang var der

nogle få som havde både med motor. De trak alle os uden motor ud til fiskepladserne. På den måde lærte jeg søen at kende. Det kammeratskab som blev knyttet gennem fiskeriet, er medvirkende til den store udvikling foreningen gennemgik. Generalforsamlingerne måtte

Hillerød Lystfiskeriforening
Nr. 90
Hr. Peer Eliassen
Granbøhus, Fredensborg
er berettiget til at drive Lystfiskeri i de af Hillerød Lystfiskeriforening erhvervede Fiskevande.
Hillerød, den 1 Mai 1963
Elvir Larsen
p. t. Formand.
Kortet skal medføres under Fiskeriet og sammen med sidste Kvartalskvittering fremsendes paa Forlangende.

man deltage i. Vi startede med fælles spising, med dertil hørende øl og snaps. Et medlem foreslog, at foreningen skulle hedde Hillerød Sportsfisker Forening. Det blev diskuteret højt og længe. Staunstrup bad om ordet. **"Det skal være en lystfiskerforening! Jeg tager ud og fisker, når jeg har lyst! Men der går sport i at slippe ud hjemme fra"**! Derfor beholdte forening sit navn. Et i forsvandt, så foreningen hedder **"Hillerød Lystfiskerforening, hvilket alle bedes huske."** Oprettelse af Juniorafdelingen kostede sværdslag. De ældre lystfiskere betragtede juniorerne som støjende og ville ødelægge fiskeriet for dem. På generalforsamlingen gik bølgerne højt, kl. 2 om natten sluttede generalforsamlingen uden resultat.

Elvir Larsen har altid haft et særligt ønske om at integrerer juniorforeningen i seniorforeningen. **"Til alle tider har man sagt, at man skal bygge fremtiden på ungdommen! Og til alle tider har det vel været en lystfiskerinteresseret far viste sin søn, hvordan han skal bære sig ad med at fiske. En dreng har lov til at fiske, hvor han kan komme til det, lige så tit han bli'r jaget væk. Det er naturligvis en påstand, mange let kan modsige – men alligevel! Bedst er det selvfølgelig at hjælpe drengene. Juniorarbejdet er vokset i danske lystfiskerforeninger i takt med den fremgang, der i øvrigt har været i foreningerne og i forbundet. Medlemstallet i forbundet var i 1956 10.320 ingen juniorer angivet. 10 år senere var der 23.198 seniorer og 2.479 juniorer. I dag tæller forbundet ca. 27.000 seniorer og ca. 3.300 juniorer. Man kan sige, at lystfiskerne har været længe om at tage sig af drengene, især hvis vi sammenligner med andre grene af sports- og friluftskliv, men sent er bedre end aldrig.**

Juniorarbejdet i HLF startede med en klynge meget aktive drenge, samt 3 så eminente daglige ledere som Teddy Wils, Peer Eliassen og Henning Petersen. Efterhånden er grundstammen af det første hold blevet over 18 år og ikke længere juniorer. I samme tidsrum fratrådte Teddy, Peer rejste til U.S.A. Alt sammen kunne det have uheldige virkninger, men heldigvis har ikke helt få af vore tidligere juniorer været flere gange på de ret omfattende kurser i Vejle, og Peer er vendt hjem fra Amerika. Der er således al mulig grund til at se fremtiden i møde sindsro. Både Peer, Erik Staunstrup og Ulrich Kern-Hansen vil ofre deres tid på et for juniorerne fornøjeligt og lærerigt program. Udover nævnte har flere tidligere juniorer lovet deres støtte, når der bliver kaldt på dem, ligesom flere seniorer har givet tilsagn om deres støtte og således skabe kontakt mellem unge og ældre i foreningen. At det kan nytte noget, så vi sidst, da 30 var samlet for at se film, drikke the, sodavand og spise kager.

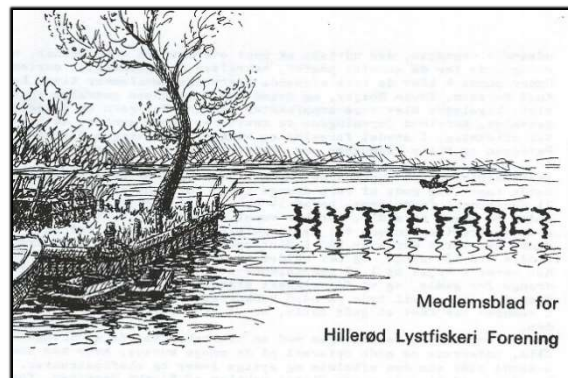
Nu skal der arbejdes! Vi håber, at en meget stor flok juniorer møder op i løbet af vinteren og får lært en farlig masse om, hvordan man ordner sit grej, køber ind fordelagtigt og billigt, støbe pirke, reparerer hjul og stænger, for ikke at tale om det allervigtigste, nemlig at færdes ved vore fiskevande, om hvordan man forholder sig i en båd. Således at vore fremtidige lystfiskere bliver respekteret af samfundet og ikke laver ulykke på sig selv eller andre.

Til slut – en god vintersæson og et godt nytår.

Medlem nr. 40

Juniorafdelingen havde selv en bestyrelse og opkrævede selv kontingenter. Generalforsamling blev afholdt på lige fod med seniorafdelingen. Ligeledes egne love og vedtægter. Det var dobbelt administration, så da tvivlerne var gjort møre nok, blev juniorerne sluset ind med medlemskab af HLF. Kontingentet blev opkrævet af kasseren i seniorafdelingen. Juniorerne fortsatte med egen bestyrelse og udarbejde selv deres program. Et af aktiverne var juniorleder kurserne i Vejle. Det gjorde, at vi hele tiden havde medlemmer som kunne tage over og fortsætte med juniorerne. En tvist mellem en anden forening om et fiskevand, som den anden forening ville med i, gjorde at vi meldte os ud af DSF. Der står i DSF's love, at foreninger ikke må overtage eller give tilbud på fiskevand, som andre foreninger har. DSF ville ikke blande sig.

Medlemmerne modtog meddelelser i form af en duplikeret skrivelse i al dens korthed, ” **og det er gået fint, selvom pladsen har været kneben og derfor ikke har været mulighed for at bringe artikler, indlæg fra medlemmerne og lignende. Dette forhold skulle nu være ændret, idet vi fra og med denne udsendelse agter at udsende foreningsnyt i form af et blad**”. **HYTTEFADET** så dagens lys i august måned 1965. E. Roijer grundlagde bladet. Det fremgår at medlemstallet var kraftigt stigende og foreningen rådede nu over 10 både. Alle efterfølgende redaktører medvirkede til, at bladet blev super duper. Bladet blev krumtappen i foreningen, fordi det kom ud til alle. Medlemmerne kunne skrive indlæg, fortælle om fiskeoplevelser, så bladet blev læst med stor glæde. Men med de nye tider blev bladet en stor omkostning, så den elektroniske hjemmeside blev vejen frem. Det blev til 153 numre på 46 år og sluttede i 2012. Der blev udarbejdet kortbog over fiskevandene, bådpladser mm., Love og vedtægter ligeledes som separat bog.

Aktiviteterne i foreningen om vinteren var klubaftnerne. Vi fremstillede gipsforme til støbning af blink. Vi byggede fiskestænger, foredrag af kendte lystfiskere. De forskellige grejfabrikanter holdt demonstration af deres produkter, afsluttende med en film. Filmaftner blev også afviklet. Laksefiskeri i Norge mm.. Et af årets højdepunkter var andespillet. Det var et tilløbsstykke uden lige. Det var et præmieorgie og mange gode bemærkninger til spillet!

Foreningens både blev brugt meget. Der var brug for flere både. Glasfiberbåde var dyre, men vi fik et tilbud på selv at bygge båden. Vi begyndte i efteråret 1969 på projektet, et meget flittigt og energisk bådbyggerhold. Det krævede et sted at være, selvfølgelig tilbød Elvir vi kunne benytte et hjørne af hans malerværksted. ”**En støbeform i jern blev leveret med glasfibernætter og flydende polyester. Polyesteren skulle blandes med hærdere for at størkne. Det var en kraftig stærk lugt, som rensede luftvejene. Der blev bandet, svedt og tømt en øl engang i mellem. Øl og polyester er ikke nogen god blanding, så lidt rundtosset blev vi. Trods dette lykkedes det os at skabe en splinter ny båd, et flagskib til foreningens flåde, et vidunder af en rød fiskejolle i glasfiberarmeret polyester med mahognibeklædt ræling og sæder. Dette ottende vidunder blev forsynet med en 6 hestes Evinrude motor ”Fisherman” , foreningens første jolle med motor. Den 30. april 1970 var der en festlig stabelafløbning i Sørup Havn, med champagne, øl og smørrebrød og med dåb af vor nye, selvbyggede båd ”RØDE ORM”. Det blev en uforglemmelig aften. Desværre blev motoren stjålet i slutningen af sæsonen, men heldigvis var motoren forsikret, så vi fik en ny motor uden udgift for foreningen.**”

Det var godt vi fik Røde Orm. Bådene på Esrum sø blev benyttet 194 gange, heraf Røde Orm 97 gange, Grib Sø 23 gange, Slotssøen 22 gange og Buresø 41 gange i 1970.

Vores fiskevande bestod nu af Gribsø, Esrum Sø, Slotsøen, Funkedam, Karlssø, Buresø og Himmelev. Pøleå og Tinghuså. Flere projekter for at fremme bedre fiskebestande i nogle af vore vande blev udført.

Slotsøen havde mange skidtfisk. Foreningen overtog fiskeretten i søen. Sammen med ferskvandsbiologerne i Hillerød, udfærdige man en slagplan. ***”Opfiskning i garn og ruser blev der i 1986 fjernet ca. 200.000 1 års skaller og godt 40.000 ældre skaller. Brasen og karusser svarede til over 3 tons. Resultatet var tilfredsstillende i betragtning af, at bestanden af brasen større end 25 cm var blevet reduceret fra ca. 8.5 tons til 3 tons i løbet af 1985. Aborre havde det ikke så godt, men her ville man udsætte flere fisk året efter. Gedderne havde det godt, man fangede og udsatte 4 fisk over 1 meter. Sandartbestanden trivedes ligeledes godt, man fangede mange 1 og 2 års fisk. Dette ville om nogle år blive til gavn for søens ihærdige sandartfiskere”.***

Gribsø havde det ikke for godt. På grund af de mange gamle grantræer blev søen en ”sur” sø, med meget mørkt vand. Det vil sige, det var humussyre fra træerne i vandet. Det bevirkede at fiskene voksede langsomt. Biologerne fangede en gedde på 32 cm., det viste sig at den kun levede af insekter og var 30 år gammel. Vi ville prøve at sætte regnbueørreder ud i søen, men efter mange diskussioner, enedes man om at udsætte gedder fra Esrum Sø.

Vi fik chancen for at erhverve fiskeretten, på nogle strækninger af Pøleå og Tinghuså. Det var Arne Møller Petersen og Buller Nilsen som var primus motor for det projekt. Vandet var nu så rent, at der var småfisk i åen. De to gutter udsatte for egen regning regnbue- og bækørreder i åen. Efterfølgende betalte foreningen udsætningerne. Der blev fanget en del ørreder iht. fangstrapperne. ***”Buller har udfærdiget følgende rapport fra vort rindende vand Pøle River, der har skænket mange af vore medlemmer de første spændende timer på jaget efter de livlige ørreder. En oversigt over de gjort og rapporterede fangster for tidsrummet 12. aug. til 15. nov. 1967 ser således ud: Landede regnbueørred 91 stk., Genudsatte regnbueørred 26 stk. største regnbueørred 32 cm og vejede 400 g. Landede og genudsatte bækørred 6 stk., idet disse som bekendt ikke måtte beholdes, men skulle udsættes igen så uskadt som muligt. Ifølge rapporten er samtlige fisk på nær en enkelt fanget på Kagerup/Højbjerg stykket. En regnbueørred er fanget på Sophienborg/Ullerød stykket. I alt er afgivet 41 rapporter, hvoraf det fremgår, at der til fiskeriet i overvejende grad er benyttet fluer”.*** Desværre havde fiskene en kraftig lugt af diselolie, når de blev kogt. Der var nogle benzinstationer som ledte benzin direkte ud i åen. Samtidig var der mange ikke medlemmer som fiskede i åen. De udsatte ikke fiskene som medlemmerne i foreningen skulle. Efter en del opgav vi Pøleå.

Buresø var en dejlig sø. Erhvervsfiskeren udsatte regnbueørreder. I det hele taget var det et hit at fiske efter ørreder. Så det var spændende for foreningsmedlemmerne, som ”kun” fiskede gedder og aborre. De var absolut dejlige at fange disse arter, især aborrerne. Tvisten om lejemålene i søen og at der ikke var særlig mange fisker fra foreningen, gjorde at lejemålet blev opsagt.

Himmelev Grusgrav blev et nyt fiskevand, en stor sø som opstod efter grusgravning, med muligheder for at udsætte ørreder. Der måtte kun fiskes med blink, spinner og flue. Det var et dejligt sted og de udsætninger, der blev foretaget gav resultater. Fiskene voksede hurtigt og det var et godt aktiv for foreningen medlemmer. Med et læskur og stejle skrænter var der dejligt, især læ for dem der kunne fiske med flue. En meget regnfuld sommer gjorde, at fiskene fik en jordlugt og smag. Biologerne i Hillerød undersøgte sagen, de mente at

jordsmagen ville forsvinde igen, når jorden er bundfældet. Desværre ville ejeren have for meget i betaling for lejemålet, samtidig med at han ikke opfyldte de forpligtelser med beplantning af skråningerne. Derfor blev lejemålet opsagt.

Esrum Sø var mit andet hjem. Jeg boede 2 km fra søen. Mit fiskeri begyndte som 13 årig. Oskar Andersen, som havde erhvervsfiskeriet i søen og havnen i Sørup, lod mig bruge en lille jolle. Han udlejede også større joller. Esrum Sø virker meget lille, når man kigger ned på søen oppe fra Jonstrup. Men når man sidder i en jolle på søen, virker den enorm. Hvor fanger jeg

så fisk i søen. Tevandsbanken svarede Oskar. Hvordan finder jeg den. Du ror ud af havnen og skråt over mod det nordlige hjørne af Næbbet, du sætter ild på primussen og en kedel koldt vand over, når vandet koger er du på Tevandsbanken! Der fik han mig, der gik lang tid, før jeg spurgte, om hvordan gør man det. Da grinede Oskar. Det var rigtig nok 10 min. Så fangede jeg alle de aborre jeg kunne i forskellige

størrelser. Der blev fisket meget på banken, det var ikke så uoverskueligt at ro dertil. Jeg fiskede ligeledes meget i Møllebugten. Der var godt med mindre gedder. Ved Stenholt vandmølle var der dengang et dambrug. Her dyrkede de regnbueørreder. Vandløbet løber ud i søen og der slap ind imellem ørreder ud. Så jeg viste stolt en regnbue til Oskar en dag, skidt fisk sagde han bare, men vi spiste den.

Det blev en hel ny verden da jeg blev medlem af Hillerød Lystfiskeriforening. To Lynæs-joller var nu til min rådighed. Turen mod nordenden af søen, blev roet meget tit. Vi begyndte at finde de forskellige vanddybder, ved hjælp af en muresnor, med lod og en knude for hver meter og to knuder for hver 5 meter. Et søkort købte jeg ved en tilfældighed i Fredensborg Boghandel. På en fisketur med Elvir, så han jeg kiggede på kortet. Har du købt det? Ja. Det er mig der har målt søen op sagde Elvir. Han brugte en hel sommer, fik udlagt en kompaskurs, målte dybden med et lærredsmålebånd, fra en kajak! Det var et kæmpe arbejde og betalingen var ikke stor sagde han! Det var i 1943. Fangsterne var aborre og gedder, men desværre havde søen det ikke for godt. Nødebo og Fredensborg samt Slottet lod alt spildevand løbe udrenset ud i søen. I 1967 og 1968 havde vi to meget voldsomme storme, som væltede en masse træer i Gribskov. Det var så voldsomt mange, at man ikke vidste hvor stammerne skulle opbevares. Skovens folk

fik den gode ide, at gøre som i Sverige. Her opbevarer man stammerne i vand. Derfor blev alt træ lagt ud i Møllebugten. Der blev lavet en rampe, til at rulle stammerne ned i vandet. Det er skrænten vest for dødning bugten. Her levede ferskvandsodder og isfugle. De forsvandt, men desværre blev det endnu værre. I Sverige afbarker de stammerne, det gjorde man ikke i Esrum Sø, hvilket bevirkede at syren fra barken blev vasket ud i søen. Søen fik en meget brun farve, men ikke nok med det. 1969 var en meget varm sommer. Vandstanden i søen blev meget lav, så en fed bræmme af mørkegrønt kloakslam blev skyllet op på bredde langs med Gribskov siden. Stanken var til tider ulidelig. Afdelingsleder P. M. Jonasson, Ferskvandsbiologisk Laboratorium i Hillerød kaldte det for en katastrofe. Han sammenlignede Esrum Sø med Utterslev Mose.

Heldigvis blev kloakkerne ført væk fra søen. Det varede mange år før søen havde det godt igen. Hurra for det. Fiskebestandene blev bedre, men en anden kedelig ting skete for søen. SKARVEN holdt sit indtog i Møllebugten. Samtidig gav skoven fiskeren lov til at fiske med bundtravl i søen. Al rankegrøde blev ødelagt, så aborre og gedder havde ingen steder at

gemme sig. Heldigvis stoppede fiskeren. Rankegrøden har gennem de sidste ti år groet sig stor og kraftig. Nu er den der, hvor den skal være. Men skarven trives desværre. Mange af de små fiskearter er væk, aborre og gedder klarer sig fint. Vandet er meget klart, og gode fisk fanges. Jeg trives stadig med at fiske i søen, men det bliver ikke så tit. Det er dejligt at opleve søens fugle og landdyr fra søen. Men du skal have respekt for søen. Den kan være som et spejl. Pludseligt kan vinden rejse søen, så gælder det om at søge med kysten og ikke krydse ud over søen. Der er mange, som har været i livsfare! Det gælder om at komme sikkert i havn og vise fangsten frem!

Julius Wedege var heldigvis medlem af HLF. Wedege var medvirkende til forbundets juniorleder kurser, så Elvir var ikke længe om, at opfordre Wedege til at arrangere fluekaste instruktion. Det foregik ved Frederiksborg slot i Badstue søen. Instruktion i fluestænger, fluehjul og især flueliner. Det var en stor oplevelse for alle deltager, først 5 gange på græs, så på fluefiskeri i strømvand på den anden side af Øresund. Når alt var gennemgået, var der afsluttende eksamen, som skulle bestås, fik man udleveret et fluefiskanål, som bevis på, at man kunne fiske med flue!

Men der skal jo også bruges fluer, altså ikke levende fluer, men bundet på enkeltkrog med fjer, skin, tinsel med mere, holdt sammen med bindetråd. Det kunne Wedege også. Der blev afholdt fluebinderkursus. *"En naturlig følge af vore ørredudsætninger, samt vores fluekaste- og fluefiskeinstruktion i sommer, er et FLUEBINDERKURSUS- hvilket jeg har lovet at forestå. Dette kursus vil strække sig over 9 tirsdage og foregå på Ndr. Banevejs skole fra kl. 1930 til kl. 2150. Første kursusaften bliver 30. januar kl. 1930. Der kan maksimalt deltage 20 personer. Ikke flere af hensyn til fluestikke og andre fluebinderredskaber, som er til rådighed for kursus. Fjer, tinsel m.v., der skal bruges fås på kursus. Vi begynder med ophængerfluer, men går hurtigt over til konventionelle fluer. Nymfepfluer og streamers når vi også at binde. Der kræves ingen særlig forudsætninger for at kunne deltage. En fordel er det at have interesse for fluefiskeri – og at man er indstillet på at møde hver tirsdag. Ellers bliver det svært at følge med. Fluebinding er en sjov og gribende hobby – så jeg tør godt love nogle fornøjelige timer – både under kurset og ud i fremtiden. Julius Wedege.*

Der var også plads til mangfoldighed. Ture til de jyske åer, ture til Sverige for at prøve den nye form for fiskeri, put and take. Ture til Bramsnæs vig, kutterture på Øresund, kutterture til Fladen i Kattegat. Flere medlemmer tog afsted til udlandet og fiskede alle former for fiskeri. Der var ingen grænser for, hvad et medlemskab i Hillerød Lystfiskeriforening kunne medføre.

Jeg har oplevet 6 formænd i foreningen. Elvir Larsen, Bjarke Hagstrøm, Erling Sandberg, Erik Askbo, Bruno Petersen og Lars Haut. De har alle sat deres præg på foreningen og gjort et stort stykke arbejde for foreningen og medlemmerne. Generalforsamlingerne, som afholdes i april måned, har altid været et tilløbsstykke. Her kunne vi få vores meninger fremført, vi var ikke altid enige om, hvordan tingene hang sammen. Tonen har altid været sober. En generalforsamling husker jeg særligt. Formanden ville indkøbe nye både, hvilket var en god ting, men uden dam. Det var der flere medlemmer, som syntes var en dårlig ide. Formanden svarede, at det skulle medlemmerne ikke blande sig i. Det var en fodfejl uden lige. Det var lige det vi skulle, for generalforsamlingen er øverste myndighed i foreningen. Formanden ville have indkøbet godkendt. Det ville generalforsamlingen ikke. Formanden suspendede generalforsamlingen, bestyrelsen trak sig for at diskutere sagen. Bestyrelsen kom tilbage, generalforsamlingen blev genoptaget, formanden oplyste at hele bestyrelsen trak sig. De udvandrede og der blev meget stille i lokalet. Bruno Hartvig Petersen bad om ordet. Phillip og jeg er stadig i bestyrelsen. Jeg foreslår, at vi indkalder til ekstraordinær generalforsamling om 14 dage, med et punkt på dagsordenen, valg til bestyrelsen. Det vedtog

generalforsamlingen med akklamation! 14 dage senere blev bestyrelsen valgt af generalforsamlingen og den konstituerede sig. Det blev til 29 år som formand i HLF for Bruno. Medlemstallet forblev stort, antallet af både voksede, motorer blev monteret på samtlige både i Sørup. Havbådene blev til mange flere, vi fik også en kutter i Helsingør. Nu var vi fri for at bruge de store kutter, hvilket var et stort gode for medlemmerne.

Vi har i alle de år jeg har været medlem af HLF, haft skiftende tilholdssteder. De store arrangementer foregik på de forskellige hoteller i Hillerød. Klubafterne foregik på Byskolen. Det var ikke holdbart, så i 1970 fik vi lov til at benytte Borella Hansens Gård til klublokale. Her var vi til 1976, så blev det fritidshuset Hostrupsvej i Hillerød. Herefter blev vi forvist til Hulvejen, der havde vi plads til bådene. Gefionsvej 14 blev det næste sted vi fik tilbudt af kommunen. I 1999 fik vi endeligt et nyt klubhus, Brødeskov Station. Vi skal dele stationen med jægerne i Hillerød. Her var der plads til at bygge bådhuset. Alle både opbevares i tørvejr vinteren over. Kommunen har ikke altid været fair over for os, men nu ved vi, hvor vi har hjemme. Tak for det.

Vi samles hver mandag til klubaften. Vi er så ment kun en 12 stykker. Vi hygger, snakker om fiskeri, fiskemetoder og meget andet. Så hvis du vil være med, få kendskab til vores fiskevande, hvordan motorerne skal betjenes, smøre et fiskehjul, udskifte et stangøje, ja, så læg iPhone på hylden og mød op på Brødeskov Station. Det kunne jo være at det blev en hyggelig aften!

Det er nye tider. Foreningsarbejde i det hele taget, lider under alt det der foregår på internettet. Det er godt nok, men man får ikke meget frisk luft, af at sidde foran ”komputeren”. Der er stadig meget arbejde for bestyrelsen, med at holde foreningen kørende. Vi kan alle hjælpe til, ved at behandle alle faciliteterne godt, rydde op efter os når vi forlader foreningens både.

Jeg håber foreningen vil fortsætte og fortsat have mange medlemmer, at venskaber stadig opstår gennem vores fælles interesse, AT FISKE.

”Det med kursiv og fedskrift er afskrift fra Hyttefadet. Tak til Finn Østerberg for lån af en komplet samling af HYTTEFADET”!

Knæk og bræk.

Peer Eliassen nr.90